

ВИКОРИСТАННЯ ДИСТАНЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ — ЗАПОРУКА ВІДКРИТОСТІ, ПРОЗОРОСТІ ТА ОБ'ЄКТИВНОСТІ ОЦІНЮВАННЯ ЯКОСТІ НАВЧАЛЬНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

На сучасному етапі розвитку вищої освіти домінує тенденція все більшої відкритості навчального процесу у вищій школі. Суттєвою обставиною, для становлення систематичного (не «від сесії до сесії») процесу засвоєння теоретичних знань та отримання практичних навиків є прозорість оцінювання поточних знань студентів. На підставі цього формується об'єктивність оцінки та її сприйняття студентом її як об'єктивної реальності.

Використання технологій дистанційного навчання дає таку можливість. При цьому, навчальний процес будується таким чином, що деякий обсяг теоретичного матеріалу закінчується блоком індивідуальних практичних завдань, які студент повинен виконати до зазначеного терміну.

Система сама контролює час подання виконаних практичних завдань і блокує представлення робіт після визначеного терміну. Крім того система сповіщає викладача про тих студентів, які не виконали практичні завдання. Викладач проглядає надіслані практичні роботи кожного студента, оцінює їх та коментує помилки у роботі, якщо вони є.

Таким чином, використання технологічних можливостей, що надаються системами дистанційного навчання (наприклад, WebCT) може бути засобом вирішення проблеми відкритості, об'єктивності та регулярності контролю за процесом засвоєння знань.

Кім того, ці системи дозволяють проводити конференції (у режимі реального часу) з приводу обговорення дискусійних проблем, дають можливість кожному студенту дистанційно (електронна пошта, як елемент системи) задавати питання викладачу і отримувати відповіді на задані питання.

Але, як і завжди у житті, немає ідеального способу вирішення тієї чи іншої проблеми. У чому, на наш погляд, можливі недоліки запропонованого підходу. Все у тому ж людському факторі. Так з

урахуванням того, що процес вивчення дисципліни стає інтерактивним зростає навантаження на викладача на протязі часу відведеного для вивчення дисципліни. Але з іншого боку, таке постійне спілкування дає можливість підійти до фінального випробування маючи об'єктивну інформацію про стежень засвоєння матеріалу кожним студентом та рівень його знань та практичних навичок.

На жаль, людство ще не виробило уніфікованих підходів до вирішення проблем суб'єктивного оцінювання. Але нам здається, що якщо підходити до цього питання виходячи з принципу «необхідно... і достатньо...», то повністю реально вирішення цих проблем.

*Красюк Ю. М., канд. пед. наук, доц.,
Кучерява Т. О., канд. екон. наук, доц.,
Сільченко М. В., канд. екон. наук, доц.,
Шабаліна І. В., асистент,
кафедра інформатики*

КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ПОТОЧНОГО КОНТРОЛЮ ЗНАЇ ТА ВМІЇВ СТУДЕНТІВ

Компетентісний підхід, що орієнтований, перш за все, на нове бачення цілей та оцінку результатів професійної підготовки випускників вищих навчальних закладів освіти, передбачає нові вимоги до всіх компонентів процесу навчання — цілей, змісту, методів, засобів та форм навчання. Особливу увагу потрібно звернути на проектування та реалізацію таких технологій навчання, котрі б передбачали створення ситуацій включення студентів у різні види діяльності (розв'язок проблем та конкретних ситуацій, активне спілкування та дискусії, диспути, виконання проєктів тощо). При цьому окремої уваги заслуговує питання організації усіх видів контролю та оцінювання результатів навчальної діяльності студентів.

Організовуючи поточний контроль знань та вмінь студентів на практичних та семінарських заняттях, лабораторних роботах та під час самостійного опрацювання навчального матеріалу, потрібно не тільки забезпечити комплексний та об'єктивний контроль результатів навчальної діяльності студентів з боку викладача, але